

Lovforslag nr. L 181. Fremsat den 12. februar 1986 af ministeren for skatter og afgifter

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven

(Begrænsning af fradragsret for lønmodtagerudgifter og visse konsekvensændringer som følge af skattereformen)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, som ændret ved lov nr. 534 af 13. december 1985 og lov nr. 000, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1 og 2, affattes således:

»Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægts- givende arbejde i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. Grundbeløbet på 3.000 kr. reguleres efter § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatte- loven).

Stk. 2. Begrænsningen af fradraget efter stk. 1 omfatter ikke udgifter, som lønmodtagere kan fradrage efter §§ 9 B–9 D, § 13 i denne lov eller § 49, stk. 1, i lov om beskatin- gen af pensionsordninger m.v.«

2. I § 9 indsættes som stk. 4–6:

»*Stk. 4.* Udgifter, der efter ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af lig- ningsrådet fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejds- giveren, for udgifter lønmodtageren på-

føres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for rejse- og befordringsudgifter, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af ligningsrådet. Rejse- og be- fordringsudgifter kan ikke fradrages ved ind- komstopgørelsen i det omfang, de er godt- gjort efter 2. pkt.

Stk. 6. Ved indkomstopgørelsen medreg- nes ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage op- hold uden for hjemstedskommunen, jfr. stats- skattelovens § 5, litra d.«

3. I § 15 G, stk. 1, 1. pkt., ændres »646.300 kr.« til: »851.200 kr.«

4. I § 15 G, stk. 1, 2. pkt., ændres »udskriv- ningslovens § 4« til: »§ 20 i lov om ind- komstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven).«

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og for- mueskat for personer m.v., (kildeskat) jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 396 af 18. juli 1984, som senest ændret ved lov nr. 527 af 11. de- cember 1985, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* For samlevende ægtefæller, der begge er skattepligtige her i landet efter § 1,

foretages opgørelsen af deres skattepligtige indkomst og formue og beregning af deres indkomst- og formueskat efter reglerne i denne lovs afsnit III og efter lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven).«

2. §§ 24–26 ophæves.

3. Efter § 23 indsættes:

»§ 24 A. Ved opgørelsen af en ægtefælles skattepligtige indkomst og kapitalindkomst medregnes kapitalindkomst, jfr. § 4 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven), hos den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet eller, for så vidt angår kapitaludgifter, hæfter for betalingen. Formueskattepligten påhviler denne ægtefælle. Kan det ikke afgøres, hvem af ægtefællerne et kapitalindkomst- eller formueskattepligtigt beløb vedrører, medregner hver ægtefælle halvdelen. Kapitalindkomst vedrørende erhvervsvirksomhed, der drives af en af ægtefællerne eller af begge i forening, behandles efter § 25 A.

§ 25 A. Indkomst, der vedrører en erhvervsvirksomhed, medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst, jfr. §§ 2–4 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven) hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Endvidere påhviler formueskattepligten denne ægtefælle. Deltager begge ægtefæller i driften, medregnes indkomst og formue som nævnt i 1. og 2. pkt. hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden.

Stk. 2. Kapitalafkast efter § 7 i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven) medregnes dog ved opgørelsen af skattepligtig indkomst og kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der har rådighed over virksomheden som nævnt i § 24 A.

Stk. 3. Hvis ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udgang, begge har deltaget i væsentligt omfang i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan ægtefællerne anmode om, at indtil 50 pct., dog højest et grundbeløb på 117.300 kr., af virksomhedens overskud opgjort efter stk.

4 overføres til den ægtefælle, der ikke i overvejende grad driver virksomheden, som skattepligtig indkomst og personlig indkomst hos denne. Det overførte beløb må dog ikke stå i åbenbart misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats i erhvervsvirksomheden. Grundbeløbet på 117.300 kr. reguleres efter § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven).

Stk. 4. Ved beregningen af den del af overskuddet, der efter stk. 3 overføres til den anden ægtefælle, opgøres virksomhedens overskud efter reglerne for opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst med tillæg af renteutgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter, herunder skattegodtgørelse efter § 17 A i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., samt kursgevinster på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud.

Stk. 5. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst efter stk. 1 nedsættes med det beløb, der overføres til den medarbejdende ægtefælle efter stk. 3.

Stk. 6. Er samlivet mellem ægtefællerne ophørt i løbet af indkomståret, medregnes den i stk. 1 nævnte indkomst fra virksomheden indtil samlivets ophør ved indkomstopgørelsen for den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden. Hvor der efter § 13 eller § 20 C, stk. 1, 2. pkt., foretages indkomstansættelse af den længstlevende ægtefælle, skal den i stk. 1 nævnte indkomst fra virksomheden indtil dødsfaldet medregnes ved indkomstopgørelsen for den ægtefælle, der i overvejende grad har drevet virksomheden. I de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde finder stk. 3–5 ikke anvendelse.«

4. Afsnit IV ophæves.

5. I § 40, 1. pkt. og § 41, stk. 1, 1. pkt., ændres »folkepensionsbidrag« til: »virksomhedsskat«.

6. I § 48, stk. 4, sidste pkt., og i § 50, stk. 2, ændres »fradrag efter §§ 37 og 37 B–37 C i de beregnede skatter« til: »personfradrag efter §§ 9–12 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven)«.

7. I § 51 A indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, når det må forventes, at den skattepligtige vil foretage indskud eller hæve på en virksomheds konto for opsparet overskud, jfr. § 10, stk. 2-3, og § 13, stk. 1, i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven).«

8. I § 60, stk. 1, indsættes som litra f:

»f) Beløb efter § 10, stk. 3, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 3.-5. pkt., i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven).«

9. I § 60, stk. 2, ændres »d) og e)« til: »d), e) og f)«.

10. I § 64, indsættes efter stk. 6 som et nyt stk.:

»Stk. 7. Staten afregner over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter § 10, stk. 2, i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven), der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter § 10, stk. 3, og § 13, stk. 1, i den nævnte lov fradrages i de skattepligtige slutskatter.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

11. I § 64, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter »stk. 1-5«: »og stk. 7«.

12. I § 89A, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov om invalidepension og førtidspension m.v.« til: »lov om social pension«.

13. I § 89A, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 37, stk. 5, 2. pkt., jfr. 3. pkt.« til: »lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven) § 10, stk. 2, 2. pkt., jfr. § 26, stk. 2«.

14. I § 91 ændres »den skattepligtige indkomst« til: »skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst«.

15. I § 94 efter 1. pkt. indsættes: »Omregningen foretages såvel for den skattepligtige indkomst som for den personlige indkomst og kapitalindkomsten.«

16. § 94, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. På grundlag af de opgjorte helårsindkomster beregnes helårsskat efter reglerne i §§ 6-9 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven). Af de herefter beregnede skatter betales så stor en del, som svarer til forholdet mellem delårsbeløbene og helårsbeløbene.«

17. § 95, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. På grundlag af de opgjorte regulerede helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6-9 i lov om indkomstskat for personer m.v. (Personskatteloven). Af de beregnede skatter betales så stor en del, som svarer til forholdet mellem de regulerede delårsbeløb og de regulerede helårsbeløb.«

18. I § 96, stk. 1, ændres »den skattepligtige indkomst« til: »skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst«.

19. § 96, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ophører skattepligten den 1. januar eller senere i det forskudte indkomstår, skal der for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, svares et helt års skat af de opgjorte helårsindkomster, henholdsvis de regulerede helårsindkomster. Herudover svares der for det kalenderår, hvori skattepligten er ophørt, på grundlag af helårsindkomsterne et skattebeløb, der udgør så stor en del af helårsskatterne, som svarer til forholdet mellem den ved skattepligtens ophør forløbne del af dette kalenderår og hele kalenderåret.«

20. § 100, sidste pkt., affattes således:

»Den af helårsindkomsterne, henholdsvis de regulerede helårsindkomster, og af formuen ved udgangen af den pågældendes indkomstår beregnede skat svares med beløbet for et år.«

§ 3

Loven har virkning fra og med indkomståret 1987.

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget er et led i aftalen af 19. juni 1985 mellem regeringspartierne, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre om en skattereform.

Til § 1

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 534 af 13. december 1985 (Begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter), jfr. Folketingstidende 1985-86, sp. 1232, sp. 1531; tillæg A . . . , tillæg B . . . , tillæg C

Til nr. 1 og 2

Efter de gældende regler opnår lønmodtagere fuldt fradrag i deres skattepligtige indkomst for deres udgifter i forbindelse med lønarbejdet.

Som lønmodtager anses den, der står i tjenesteforhold til en arbejdsgiver.

Lønindtægt omfatter enhver form for vederlag i tjenesteforhold, hvad enten der er tale om fast løn, timeløn, akkordløn, tantieme, provision eller drikkepenge. Det er ligeledes uden betydning, om arbejdet udføres i arbejdsgiverens erhvervsvirksomhed eller i hans private husførelse, eller om der er tale om heldagsbeskæftigelse eller bibeskæftigelse. Endvidere er det uden betydning, om indkomstmodtageren er fastere knyttet til vedkommende virksomhed, når der i øvrigt må siges at foreligge tjenesteforhold. Vederlag til løsarbejdere anses således for lønindkomst.

Lønindtægt omfatter ikke honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f.eks. bestyrelsehonorarer og vederlag til folketingsmedlemmer. Det samme gælder indtægt, der består i pension, understøttelse, ventepenge og lignende

I de fleste tilfælde er det ikke vanskeligt at afgøre, om der foreligger lønindkomst eller indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Undertiden kræver en afklaring af dette forhold dog en nærmere undersøgelse af hvervgiverens og indkomstmodtagerens forhold. Som momenter, der indgår i bedømmelsen, kan eksempelvis nævnes, om indkomstmodtageren tilrettelægger, leder, fordele og fører tilsyn med arbejdet, om indkomst-

modtageren er frit stillet med hensyn til antagelse af medhjælp, om indkomstmodtageren selv ejer det anvendte værktøj og selv leverer materialet til arbejdets udførelse og om indkomstmodtageren er økonomisk ansvarlig over for hvervgiveren for arbejdets udførelse.

I mange erhverv anvendes underentreprenører og lignende. Består arbejdsydelsen i det væsentlige i personligt arbejde, kan indkomstmodtageren efter omstændighederne anses for lønmodtager. Med hensyn til agenter, mæglere og handelsrejsende må der ligeledes i overensstemmelse med det anførte foretages en konkret bedømmelse ved afgørelsen af, om de pågældende må anses for lønmodtagere eller selvstændige erhvervsdrivende. Assurandører, der driver kontor for egen regning og er ansvarlige for en del af lønudgifterne, anses for selvstændige erhvervsdrivende.

Lovforslaget går ud på i overensstemmelse med skattereformaftalen at begrænse fradragsretten for lønmodtageres udgifter afholdt i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde, således at fradrag kun opnås, i det omfang de samlede fradragsberettigede lønmodtagerudgifter overstiger et grundbeløb på 3.000 kr. Grundbeløbet reguleres efter § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven).

Bundgrænsen for fradragsret nedsættes ikke, hvis den skattepligtige ikke er lønmodtager i hele indkomståret.

For lønmodtageres repræsentationsudgifter er det kun den del, der er fradragsberettiget efter § 9, stk. 3, der indgår i opgørelsen af de samlede udgifter efter § 9, stk. 1.

Hvis lønmodtageren vælger at benytte ligningsrådets satser for udgifter, der kan fratrækkes uden dokumentation, indgår disse satser i opgørelsen af de samlede udgifter.

Med bundgrænsen på 3.000 kr. for fradragsret tilstræbes en administrativ besparelse, idet der typisk ikke længere skal tages hensyn til en lang række småfradrag hos en stor del af lønmodtagerne (f.eks. udgifter til arbejdstøj, arbejdsværelse, faglitteratur, fradrag for ekstraforplejning ved

overarbejde etc.). Bundgrænsen gælder ikke for udgifter, som lønmodtageren kan fradrage for befordring nødvendiggjort ved skiftende arbejdssteder (ligningslovens § 9 B), fradrag for befordring mellem bopæl og arbejdsplads (ligningslovens § 9 C-D), fradrag for faglige kontingenter (ligningslovens § 14, stk. 7 – i forbindelse med skattereformens begrænsning af fradragsret for løbende ydelser foreslået ændret til § 13) og fradrag for A-kassebidrag (pensionsbeskatningslovens § 49, stk. 1).

Efter de gældende regler opnår lønmodtagere fuld skatteværdi af deres fradragsberettigede udgifter, idet skatten alene beregnes på grundlag af nettoindkomsten.

Efter skattereformaftalen kan lønmodtageres fradragsberettigede udgifter maksimalt få en skatteværdi på ca. 50 pct. Dette sker ved, at lønmodtagere kun kan foretage fradrag for deres udgifter ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, men ikke ved opgørelsen af den personlige indkomst. Den personlige indkomst indgår i beregningsgrundlaget for 12 pct. skatten og 6 pct. skatten efter § 5, nr. 2 og 3, i forslag til lov om indkomstskat og formueskat for personer (personskatteloven), men de nævnte udgifter fragår altså ikke ved beregningen af 12 pct. skatten og 6 pct. skatten.

Godtgørelse, som udbetales af arbejdsgiveren til dækning af de udgifter, lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes efter de gældende regler til den skattepligtige indkomst. Lønmodtageren kan foretage et tilsvarende fradrag i den skattepligtige indkomst i det omfang, de udgifter, godtgørelserne tilsiger at dække, er fradragsberettigede efter de almindelige regler. Overstiger godtgørelserne de fradrag, lønmodtageren kan opnå, beskattes forskellen på linie med anden lønindkomst.

Omlægningen af lønmodtagerens fradragsberettigede udgifter kan medføre, at godtgørelser udbetalt fra arbejdsgiveren til dækning af omkostninger i forbindelse med arbejdets udførelse beskattes med op til 68 pct., medens der maksimalt kan opnås en skatteværdi på ca. 50 pct. af det tilsvarende fradrag.

Hvis lønmodtageren i stedet for får refunderet driftsomkostningerne mod dokumentation ved eksterne udgiftsbilag (udlæg efter regning), holdes refusionen og udgifterne helt uden for lønmodtagerens indkomstopgørelse og påvirker derfor ikke skatteberegningen.

Som en særlig undtagelse – fra reglen om at godtgørelser medregnes til indkomstopgørelsen – er det i § 9, stk. 5, foreslået, at arbejdsgiverens

godtgørelse for rejse- og befodringsudgifter ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af ligningsrådet.

Baggrunden for den foreslåede regel i § 9, stk. 5, er, at lønmodtageren ikke kan fremvise dokumentation ved eksternt udgiftsbilag for visse befodringsudgifter (f.eks. ved kørsel i egen bil), og dermed vil en refusion af udgifterne i visse tilfælde blive beskattet med en højere procent end fradragsværdien. Endvidere opnås der herved ligestilling mellem privat og offentligt ansatte lønmodtagere, idet godtgørelsen til offentligt ansatte efter statskattelovens § 5 d ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen. De af ligningsrådet fastsatte satser for godtgørelserne forudsættes at svare til de godtgørelser for udokumenterede rejse- og befodringsudgifter, som gruppe A-tjenestemænd kan oppebære efter aftalen mellem finansministeriet og statstjenestemændene. Dog kan satserne fastsættes i overensstemmelse med de af ligningsrådet godkendte standardfradrag for vedkommende lønmodtagergrupper for indkomståret 1986, hvis disse satser er højere end statens satser. Når reguleringen af statens satser til sin tid medfører, at satserne overstiger standardfradragene for indkomståret 1986, vil den pågældende lønmodtagergruppe alene være omfattet af statens satser. Det henstilles til ligningsrådet ikke at anerkende standardbeløb for fortæring og overnatning for nye lønmodtagergrupper samt at undlade regulering af heldagsdiætbløb, så længe disse overstiger det maksimale dagpengebeløb for de gruppe A-tjenestemænd, der får dagpenge omfattet af statskattelovens § 5 d. På denne måde vil der på lidt længere sigt blive overensstemmelse mellem satserne for skattefrie godtgørelser og de af ligningsrådet anviste standardfradrag.

Hvad der i relation til de foreslåede bestemmelser skal anses som »rejse« fastsættes af ligningsrådet. Alene befodringsudgifter nødvendiggjort ved skiftende arbejdssted eller flere samtidige arbejdssteder, jfr. ligningslovens § 9 B, er omfattet af de foreslåede bestemmelser.

Når godtgørelsen holdes uden for indkomstopgørelsen, behandles godtgørelsen skattemæssigt neutralt.

Det er en forudsætning for udeholdelse fra indkomstopgørelsen, at godtgørelsen ikke overstiger de satser, der fastsættes af ligningsrådet. Arbejdsgiveren har oplysningspligt vedrørende disse særlige udbetalinger, og udbetalingerne kan kun foretages som skattefrie godtgørelse, hvis de af ligningsrådet fastsatte betingelser herfor er opfyldt. Der kan ikke

F.t.l. vedr. ligningsloven og kildeskatteloven

modtages skattefrie godtgørelser for udgifter, der refunderes efter regning.

For at undgå, at der udbetales skattefrie godtgørelser, der ikke kan anses som medgået til formålet, med ligningsmæssige korrektioner og efterbetaling af skat til følge, kan godtgørelsen ikke udbetales som skattefri, hvis den overstiger ligningsrådets satser. Hvis godtgørelsen overstiger ligningsrådets satser, skal hele beløbet medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige almindelige indkomst og den personlige indkomst, og de udgifter, godtgørelsen tilsigter at dække, kan så fradrages med ca. 50 pct.'s skatteværdi efter de almindelige regler. Hvis arbejdsgiveren udbetaler en godtgørelse, der er mindre end ligningsrådets satser, skal godtgørelsesbeløbet ikke medregnes ved indkomst-opgørelsen.

Der kan ikke foretages fradrag for rejse- og befordringudgifter i det omfang, der er modtaget skattefri godtgørelse herfor. Er de fradragsberettigede udgifter, som godtgørelsen tilsigter at dække, større end godtgørelsen, kan forskellen mellem de dokumenterede fradragsberettigede udgifter og den udbetalte godtgørelse fradrages med ca. 50 pct.'s skatteværdi efter de almindelige regler. Hvis lønmodtageren vælger at benytte de af ligningsrådet anviste fradrag for rejse- og befordringudgifter efter § 9, stk. 4, er det forskellen mellem de anviste fradrag og den udbetalte godtgørelse, der kan fradrages efter de almindelige regler.

Reglerne om offentligt ansatte foreslås ikke ændret, og udbetalinger af den i statsskattelovens § 5 d omhandlede art medregnes ikke ved indkomst-opgørelsen. Offentligt ansatte kan – som hidtil – ikke foretage fradrag ud over godtgørelsesbeløbene, uanset om en merudgift dokumenteres.

For så vidt angår de administrative virkninger af lovforslaget henvises til bemærkningerne hertil i forslaget til lov om indkomstskat og formueskat for personer (personskatteloven).

Provenu

Efter skattereftaften skal fradraget for »øvrige« lønmodtagerudgifter begrænses, således at fradrag kun gives for beløb ud over 3.000 kr. Samtidig omlægges fradragene til skatteværdi på ca. 50 pct.

I provenuskønnene over virkningerne af skattereftaften (jfr. lovforslaget til personskattelov, L. 106) indgik et merprovenu på ca. 900 mill. kr. (1987-niveau) som følge af 3.000 kr.'s-beskæringen.

Den foreslåede undtagelsesregel, hvorefter godtgørelse for rejse- og befordringudgifter og de til-

svarende udgifter som regel ikke medregnes ved lønmodtagernes indkomstopgørelse, såfremt godtgørelsen ikke overstiger de af ligningsrådet fastsatte satser, antages at omfatte en begrænset del af lønmodtagerne. Reglen er ikke indarbejdet i provenuskønnene som anført i L. 106.

Det skønnes, at mange privat ansatte lønmodtagere i dag får rejse- og befordringudgifter dækket ved regning og således ikke bliver omfattet af ovennævnte beskæring, men der findes ingen opgørelse over, hvor mange det drejer sig om.

Den foreslåede regel anslås at medføre, at ovennævnte provenu på 900 mill. kr. formindskes med et beløb, der med betydelig usikkerhed kan anslås til måske 50 – 100 mill. kr.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til personskatteloven.

Til nr. 3 og 4

Udskrivningslovens § 4 erstattes af § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer (personskatteloven), som fastsætter reguleringstallet for indkomståret 1987 til 100. Det er derfor nødvendigt at justere grænsen for progression vedrørende lejeværdi, således at reguleringen fremtidig sker med udgangspunkt i 1987-grænsen. Denne foreslås fastsat til 851.200 kr. svarende til en stigning på 2 pct. fra 1986 til 1987.

Til § 2

Kildeskatteloven er senest ændret ved lov nr. 527 af 11. december 1985, jfr. Folketingstidende 1985-86, sp. 833, sp. 1028, sp. 3330, sp. 3762; tillæg A, sp. 000, tillæg B, sp. 000, tillæg C, sp. 000.

Til nr. 1

Kildeskattelovens bestemmelser om beregning af indkomst- og formueskatten er i forbindelse med skattereftaften foreslået overført til lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven). Hele afsnit IV i kildeskatteloven ophæves derfor, se bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 2

Ophævelse af det faste lønmodtagerfradrag

Som et led i skattereftaften indgår, at det faste lønmodtagerfradrag bortfalder.

Efter de gældende regler kan personer, som oppebærer lønindtægt, i stedet for at fradrage de faktiske udgifter afholdt i forbindelse med arbejdets udførelse, fradrag for befordring, faglige kontingenter og A-kassebidrag, opnå et fast fradrag på 5 pct. af lønindtægten, dog højst 3.200 kr., jfr. kil-

deskattelovens § 24. Hvis de fradrag, som det faste lønmodtagerfradrag tilsigter at træde i stedet for, tilsammen udgør et større beløb end lønmodtagerfradraget, kan dette større beløb fradrages, jfr. kildeskattelovens § 25.

Ophævelsen af det faste lønmodtagerfradrag bevirker, at lønmodtagergrupper med små udgifter ikke længere får overdækning via dette fradrag, idet kun de dokumenterede udgifter eller de af ligningsrådet anviste standardsatser efter § 9, stk. 4, kan fradrages, og kun i det omfang det samlede beløb overstiger 3.000 kr. Bundgrænsen for fradragsret omfatter dog som nævnt i bemærkningerne til § 1, nr. 1, ikke fradrag for befordringsudgifter, faglige kontingenter og A-kassebidrag.

Administrativt vil der som følge af ophævelsen af kildeskattelovens §§ 24 og 25 ske en forenkling, idet det ikke længere vil være nødvendigt dels at opgøre beregningsgrundlaget for det faste lønmodtagerfradrag, dels at udskille de udgifter, som kan fradrages ved siden af det faste lønmodtagerfradrag.

Ophævelse af de specielle regler om indkomstopgørelse og skatteberegning for ægtefæller

Efter de gældende regler opdeles ægtefællers indkomst i henholdsvis arbejdsindkomst og formueindkomst. For den ægtefælle, der har den største arbejdsindkomst, beregnes skatten på sædvanlig måde af den samlede skattepligtige indkomst, dvs. summen af dennes arbejdsindkomst og formueindkomst. For ægtefællen med den laveste arbejdsindkomst beregnes skatten af arbejdsindkomsten på sædvanlig måde, medens skatten af formueindkomsten beregnes på toppen af den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Herved opnås, at ægtefællerne ikke kan nedbringe deres skat ved at placere deres formueindkomster hos ægtefællen med den laveste marginalsat. Er formueindkomsten negativ, kan man på den anden side opnå, at skattebesparelsen ved denne beregning er størst.

Skattereformens opdeling af den skattepligtige indkomst i henholdsvis personlig indkomst og kapitalindkomst svarer stort set til opdelingen mellem arbejdsindkomst og formueindkomst. Da ægtefællernes samlede skattetilsvær ikke påvirkes af fordelingen af kapitalindkomst mellem ægtefællerne, er det ikke længere nødvendigt at opretholde de specielle regler i kildeskattelovens § 26 og § 35 A om ægtefællers indkomstopgørelse og skatteberegning.

Over- eller underskud af virksomhed, i hvis drift ingen af ægtefællerne deltager aktivt (kommanditistanparter m.v.) medregnes ved opgørelsen af almindelig indkomst og personlig indkomst for den ægtefælle, der har rådighed over virksomheden.

Ægtefællerne har således en vis mulighed for at opnå en samlet skattebesparelse ved at lade over-skudsgivende passiv virksomhed overgå fra en ægtefælle med høj personlig indkomst til en ægtefælle med en lav personlig indkomst eller ved at lade en underskudsgivende passiv virksomhed overgå fra en ægtefælle med lav personlig indkomst til en ægtefælle med høj personlig indkomst.

Overdrages en passiv virksomhed fra den ene ægtefælle til den anden, medregnes virksomhedens over- eller underskud dog normalt i den første ægtefælles indkomstopgørelse.

Det er som et led i skattereformens overgangsordning for kapitalindkomst fundet nødvendigt at opretholde principperne fra de gældende regler for den overskydende kapitalindkomst (dvs. den del af kapitalindkomsten, der som led i overgangsordningen medregnes til den personlige indkomst), således at ægtefællen med den mindste personlige indkomst får sin overskydende kapitalindkomst beskattet på toppen af den anden ægtefælles personlige indkomst, jfr. personskatlovens § 23, stk. 3-4.

Til nr. 3

§ 24 A i lovforslaget svarer til bestemmelsen i kildeskattelovens § 26, stk. 7, dog således at den angår kapitalindkomst i stedet for formueindkomst. Herefter skal kapitalindkomst medregnes ved opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst og af kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet. Kapitalindkomst vedrørende en erhvervsvirksomhed, der drives af en af ægtefællerne eller af begge i forening, behandles dog efter § 25 A.

Efter de gældende regler beskattes indkomst fra en erhvervsvirksomhed hos den ægtefælle, der driver eller i overvejende grad driver virksomheden, jfr. kildeskattelovens § 26, stk. 5, og § 37 A, stk. 1. Deltager begge ægtefæller i driften, kan de dog efter kildeskattelovens § 37 A under visse betingelser anmode om, at indtil 50 pct., for indkomståret 1986 dog højst 114.900 kr., af virksomhedens overskud overføres til den anden ægtefælles indkomst.

§ 25 A i lovforslaget svarer til kildeskattelovens § 26, stk. 5, og § 37 A. Der er dog i § 25 A, stk. 2, indsat en ny bestemmelse, hvorefter beregnet kapi-

talafkast efter virksomhedsskatteloven skal beskattes hos den ægtefælle, der ejer virksomheden.

Udskrivningslovens § 4 erstattes af § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer (personskatteloven), som fastsætter reguleringstallet for indkomståret 1987 til 100. Det er derfor nødvendigt at justere grænsen for det beløb, der maksimalt kan overføres til ægtefællen, således at reguleringen fremtidig sker med udgangspunkt i 1987-grænsen. Denne foreslås fastsat til 117.300 kr. svarende til en stigning på 2 pct. fra 1986 til 1987.

Endvidere er der sket en justering af den måde, virksomhedens overskud opgøres på, når man skal beregne det beløb, der maksimalt kan overføres til beskatning hos den medarbejdende ægtefælle. Efter de gældende regler i kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, korrigeres virksomhedens overskud for kursgevinster og kurstab på fordringer og gæld i fremmed valuta, der har tilknytning til erhvervsvirksomheden. Efter forslaget § 25 A, stk. 4, skal virksomhedens overskud korrigeres for alle kursgevinster og kurstab på fordringer og gæld, som indgår i den skattepligtige indkomst fra virksomheden.

Til nr. 4

Da forslaget til lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven) samler alle reglerne om beregning af skatten for personer og dødsboer, ophæves afsnit IV i kildeskatteloven omfattende §§ 35-39.

§ 35, § 36, § 37 C, stk. 1, § 38 og § 39 er med mindre ændringer flyttet over i personskatteloven.

§ 35 A om de specielle skatteberegningsregler for ægtefæller er ikke længere nødvendig efter skattereformen, jfr. bemærkningerne til nr. 2.

Om § 37 A se bemærkningerne til nr. 3.

§ 37 B om dobbelt personfradrag til enlige forsørgere ophæves som et led i skattereformaf-talen. Reglen er hidtil kun blevet benyttet i meget begrænset omfang. Det ekstra personfradrag bliver kun bevilget efter ansøgning, såfremt barnet ikke selv har været i stand til at afholde mindst 50 pct. af udgiften til det nødvendige underhold, som af ligningsrådet for indkomståret 1986 er ansat til 34.000 kr. Det vil sige, at hvis barnet i 1986 tjener mere end 17.000 kr., kan der ikke bevilges dobbelt personfradrag. Opsparede midler og optagne lån indgår også i beløbsgrænsen på de 17.000 kr., og denne vil derfor for langt de flestes vedkommende være overskredet. F.eks. vil værdien af stipendier fra statens uddannelsesstøtte og optagne statslån typisk overstige beløbsgrænsen. Endvidere er det et led i skattereformaf-talen, at der skal udbetales 5.000 kr. pr. barn skattefrit til familier med børn

under 18 år. Kildeskattelovens § 37 B er overført til personskattelovens overgangsbestemmelser, da det ekstra personfradrag reduceres med 1/3 for indkomståret 1987 og med 2/3 for indkomståret 1988. Efter 1988 kan der ikke opnås et ekstra personfradrag.

§ 37 C, stk. 2, om de sociale myndigheders oplysningspligt vedrørende ydelser efter bistandslovens kapitel 9 og 10 agtes overført til skattekontrolløven som en ny § 11 C.

Provenu

I provenuskønnene over virkningerne af skattereformen (jfr. lovforslaget til personskattelov, L. 106) indgik et merprovenu på 10 mill. kr. (1987-niveau) som følge af bortfald af reglen om to personfradrag for enlige med børn over 17 år under uddannelse.

Det foreslås imidlertid (jfr. ændringsforslag til personskattelovforslaget), at det dobbelte personfradrag først ophæves fra og med indkomståret 1989.

I indkomståret 1987 gives i alt 1 1/2 personfradrag og i indkomståret 1988 i alt 1 1/2 personfradrag. Derved nedsættes skattereformfor-slagens provenu som opgjort i bemærkningerne til forslaget til personskattelov (L. 106) med ca. 7 mill. kr. i 1987 og ca. 3 mill. kr. i 1988.

Til nr. 5-9

Der er tale om rene konsekvensændringer som følge af skattereformen.

Til nr. 10

Efter virksomhedsskattelovens § 10, stk. 2, kan indehaveren af en virksomhed opspare overskud i virksomheden mod at betale en foreløbig virksomhedsskat på 50 pct.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 64, stk. 7, sikrer, at der beregnes kommuneskatter af det opsparede overskud, således at kommunen stilles som om den opsparede virksomhedsindkomst blev endeligt beskattet i indtjeningsåret.

Den endelige beskatning af det opsparede overskud sker først i hæveåret, hvor beløb, der overføres fra virksomhedens konto for opsparat overskud med tillæg af den hertil svarende virksomhedsskat, medregnes til den skattepligtige indkomst. Samtidig fradrages den ovennævnte virksomhedsskat i den skattepligtige slutskat.

Når det opsparede overskud haves, bliver det almindelig skattepligtig indkomst. Derfor beregnes

der kommuneskat og kirkelige afgifter af denne skattepligtige indkomst.

Hele den således beregnede kommuneskat skal imidlertid ikke tilfalde kommunen, da denne allerede i indtjeningsåret af staten har fået udbetalt et beløb, der svarer til kommuneskatten af den opsparede virksomhedsindkomst.

I det år, hvor opsparingsbeløbet hæves, får kommunen ganske vist ved den almindelige afreg-

ning af skat mellem stat og kommune udbetalt den pålignede kommuneskat også af det hævdede overskud. Samtidig skal kommunen dog refundere staten et beløb, der svarer til kommuneskatten og kirkelige afgifter af det hævdede, opsparede overskud.

Til nr. 11-20

Der er tale om konsekvensændringer som følge af skattereformen.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbe- kendtgørelse nr. 405 af 2. september 1985, som ændret ved lov nr. 534 af 13. december 1985 og lov nr. 000, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 1 og 2, affattes således:

»Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægts- givende arbejde i det omfang, de samlede fradragsberettigede udgifter overstiger et grund- beløb på 3.000 kr. Grundbeløbet på 3.000 kr. reguleres efter § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatte- loven).

Stk. 2. Begrænsningen af fradraget efter stk. 1 omfatter ikke udgifter, som lønmodta- gere kan fradrage efter §§ 9 B-9 D, § 13 i denne lov eller § 49, stk. 1, i lov om beskat- ningen af pensionsordninger m.v.«

2. I § 9 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Udgifter, der efter ligningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan indgå i opgørelsen af de samlede udgifter efter stk. 1 med de af lig- ningsrådet fastsatte satser.

Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af ar- bejdsgiveren, for udgifter lønmodtageren på- føres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for rejse- og befodringsudgifter, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der fastsættes af ligningsrådet. Rejse- og be- fodringsudgifter kan ikke fradrages ved ind- komstopgørelsen i det omfang, de er godt- gjort efter 2. pkt.

Stk. 6. Ved indkomstopgørelsen medreg- nes ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage op- hold uden for hjemstedskommunen, jfr. stats- skattelovens § 5, litra d.«

§ 9. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere fradrages udgif- ter i forbindelse med udførelsen af det ind- tægtsgivende arbejde. Udgifter, der efter lig- ningsrådets anvisning kan fradrages uden dokumentation for størrelsen, kan fradrages med de af ligningsrådet fastsatte satser.

Stk. 2. Beløb, der af arbejdsgiveren udbe- tales som godtgørelse for udgifter, der på- føres lønmodtageren som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Det gæl- der dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage op- hold uden for hans hjemstedskommune, jfr. statskattelovens § 5 d.

Stk. 3. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages udgifter til repræsen- tation dog kun med et beløb svarende til 25 pct. af de afholdte udgifter.

3. I § 15 G, stk. 1, 1. pkt., ændres »646.300 kr.« til: »851.200 kr.«

4. I § 15 G, stk. 1, 2. pkt., ændres »udskriv- ningslovens § 4« til: »§ 20 i lov om ind- komstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven).«

§ 15 G. Lejeværdien beregnes som 2,5 pct. af den del af det efter §§ 15 B-15 F op- gjorte beregningsgrundlag, der ikke overstiger et grundbeløb på 646.300 kr., og 7,5 pct. af resten. Grundbeløbet reguleres efter ud- skrivningslovens § 4.

Stk. 3-4. ---

§ 2

I lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m.v., (kildeskat) jfr. lov-bekendtgørelse nr. 396 af 18. juli 1984, som senest ændret ved lov nr. 527 af 11. december 1985, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. For samlevende ægtefæller, der begge er skattepligtige her i landet efter § 1, foretages opgørelsen af deres skattepligtige indkomst og formue og beregning af deres indkomst- og formueskat efter reglerne i denne lovs afsnit III og efter lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Pærsonskatteloven).«

§ 4. ---

Stk. 2. For samlevende ægtefæller, der begge er skattepligtige her i landet efter § 1, foretages opgørelsen af deres skattepligtige indkomst og formue og beregningen af deres indkomst- og formueskat efter reglerne i afsnit III og IV.

Stk. 3-6. ---

2. §§ 24-26 ophæves.

§ 24. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for personer, der har lønindtægt, herunder frit ophold og andre goder, som lønmodtageren har i kraft af arbejdsforholdet, foretages der et fast fradrag (lønmodtagerfradrag), der træder i stedet for:

1. Fradrag efter ligningslovens § 9, stk. 1, for udgifter i forbindelse med det indtægtsgivende arbejdes udførelse. Der bortses her ved fra udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, i det omfang merudgifterne ved rejsen er dækket ved godtgørelse fra den pågældendes arbejdsgiver.
2. Fradrag efter ligningslovens §§ 9 B-9 D for udgifter til befordring. For så vidt angår fradraget efter § 9 B, bortses der her ved fra befordringsudgifter i det omfang, disse udgifter er dækket ved godtgørelse fra den pågældendes arbejdsgiver.
3. Fradrag efter ligningslovens § 14, stk. 7, for kontingenter til faglige sammenslutninger.
4. Fradrag for udgifter til arbejdsløshedssforsikring efter § 49, stk. 1, i lov om beskattningen af pensionsordninger m.v.

Stk. 2. Lønmodtagerfradraget udgør 3.200 kr., dog højst 5 pct. af lønindtægten. Omfat-

ter indkomstansættelsen en kortere periode end 1 år, er fradraget 267 kr. for hver kalendermåned, hvis begyndelse ligger inden for den nævnte periode, dog højst 5 pct. af lønindtægten.

Stk. 3. Der kan ikke beregnes lønmodtagerfradrag for særlige honorarer, der ydes uden for et egentligt tjenesteforhold, f.eks. honorarer til medlemmer af bestyrelser, eller for det vederlag, der tilkommer folketingets medlemmer.

Stk. 4. Beløb, der af en arbejdsgiver udbetales lønmodtageren som godtgørelse for udgifter, der påføres ham som følge af arbejdets udførelse, skal medregnes i lønindtægten ved beregningen af lønmodtagerfradraget. Det gælder dog ikke dagpenge og rejsegodtgørelser ved udførelse af offentligt hverv, der gør det nødvendigt for lønmodtageren at tage ophold uden for sin hjemstedskommune, jfr. statsskattelovens § 5 d. Anden godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, medregnes ikke ved beregningen i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af lønmodtagerens merudgifter ved rejsen. Godtgørelse for befordringsudgifter, der er omfattet af ligningslovens § 9 B, medregnes ikke ved beregningen i det omfang, godtgørelsen er medgået til dækning af disse udgifter.

§ 25. Hvis den skattepligtige godtgør, at de fradrag, som lønmodtagerfradraget efter § 24 træder i stedet for, tilsammen udgør et større beløb end lønmodtagerfradraget, kan dette større beløb fradrages.

§ 26. Når ægtefæller er samlevende i hele indkomståret og dette omfatter en periode af et helt år, opdeles hver ægtefælles skattepligtige indkomst på formueindkomst og arbejdsindkomst.

Stk. 2. Ved opgørelsen af en ægtefælles formueindkomst medregnes:

- a) rente- og udbytteindtægter, skattegodtgørelse, renteudgifter m.v., der ikke er omfattet af stk. 3, litra c),
- b) overskud eller underskud af en- eller to-familiehuse, fritidshuse, ejerlejligheder, grunde og lignende,
- c) overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, der ikke er omfattet af stk. 3, litra b),
- d) fortjeneste eller tab ved afståelse af formuegoder, der ikke vedrører den skattepligtiges erhvervsvirksomhed, når fortjenesten eller tabet skal medregnes i den almindelige indkomst,
- e) overført underskud efter stk. 6 eller ligningslovens § 15,

- f) overført negativ særlig indkomst efter § 9, stk. 3, i lov om særlig indkomstskat m.v.,
- g) negativ arbejdsindkomst,
- h) fradrag efter investeringsfondsloven vedrørende virksomhed som nævnt under litra c),
- i) fradrag for gaver efter ligningslovens § 8 A.

Stk. 3. Ved opgørelsen af en ægtefælles arbejdsindkomst medregnes:

- a) løn, pension og anden indtægt, der henregnes til A-indkomst,
- b) overskud eller underskud af selvstændig virksomhed, i hvis drift den skattepligtige tager aktiv del,
- c) rente- og udbytteindtægter, skattegodtgørelse, renteudgifter m.v. vedrørende de under litra b) omhandlede arter af virksomhed,
- d) lønmodtagerfradrag,
- e) udgift til forsikring eller pensionsordning m.v. med fuld eller begrænset fradragret efter pensionsbeskatningsloven,
- f) underholdsbidrag og løbende ydelser,
- g) udenlandsk almindelig indkomst, der berettiger til lempelse af skatten i medfør af dobbeltbeskatningsaftale eller i medfør af ligningslovens §§ 33 eller 33 A,
- h) fradrag efter etableringskontoloven samt fradrag efter investeringsfondsloven vedrørende virksomhed som nævnt i litra b), samt henlæggelsesbeløb, der skal indtægtsføres efter etableringskontolovens §§ 9-11 og investeringsfondslovens §§ 9-11.

Stk. 4. Andre indtægter og udgifter, der ikke omfattes af stk. 2, medregnes ved opgørelsen af arbejdsindkomst. Ministeren for skatter og afgifter kan dog fastsætte herfra afvigende regler.

Stk. 5. Indkomst og formue, der vedrører en erhvervsvirksomhed, beskattes hos den ægtefælle, der driver virksomheden.

Stk. 6. Hvis en ægtefælles skattepligtige indkomst udviser underskud og ægtefællerne er samlevende ved indkomstårets udløb, skal underskuddet i størst muligt omfang fradrages i den anden ægtefælles skattepligtige indkomst. Ved opgørelsen af ægtefællernes skattepligtige indkomst ses der i denne forbindelse bort fra indtægter, der beskattes i udlandet og ikke her i landet. Bestemmelsen i 2. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvor skatten af den udenlandske indkomst er nedsat i henhold til bestemmelsen i ligningslovens § 33 A.

Stk. 7. Formueindkomst medregnes ved indkomstopgørelsen for den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over formuegodet eller, for så vidt angår fradragsberettigede udgifter, hæfter for betalingen. Formueskattepligten påhviler denne æg-

tefælle. Kan det ikke afgøres, hvem af ægtefællerne et indkomst- eller formueskattepligtigt beløb vedrører, medregner hver ægtefælle halvdelen.

Stk. 8. Har en ægtefælle haft renteudgifter på mindre end 3.000 kr., kan disse udgifter, såfremt ægtefællerne er enige herom, medtages af den anden ægtefælle ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når denne ægtefælle samtidig medtager den til udgifterne svarende gæld i sin formueopgørelse.

3. Efter § 23 indsættes:

»§ 24 A. Ved opgørelsen af en ægtefælles skattepligtige indkomst og kapitalindkomst medregnes kapitalindkomsten, jfr. § 4 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven), hos den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over kapitalgodet eller, for så vidt angår kapitaludgifter, hæfter for betalingen. Formueskattepligten påhviler denne ægtefælle. Kan det ikke afgøres, hvem af ægtefællerne et kapitalindkomst- eller formueskattepligtigt beløb vedrører, medregner hver ægtefælle halvdelen. Kapitalindkomst vedrørende erhvervsvirksomhed, der drives af en af ægtefællerne eller af begge i forening, behandles efter § 25 A.

§ 25 A. Indkomst, der vedrører en erhvervsvirksomhed, medregnes ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst, jfr. §§ 2-4 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven) hos den ægtefælle, der driver virksomheden. Endvidere påhviler formueskattepligten denne ægtefælle. Deltager begge ægtefæller i driften, medregnes indkomst og formue som nævnt i 1. og 2. pkt. hos den ægtefælle, der i overvejende grad driver virksomheden.

Stk. 2. Kapitalafkast efter § 7 i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven) medregnes dog ved opgørelsen af skattepligtig indkomst og kapitalindkomst hos den af ægtefællerne, der har rådighed over virksomheden som nævnt i § 24 A.

Stk. 3. Hvis ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udgang, begge har deltaget i væsentlig omfang i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan ægtefællerne anmode om, at indtil 50

pct., dog højest et grundbeløb på 117.300 kr., af virksomhedens overskud opgjort efter stk. 4 overføres til den ægtefælle, der ikke i overvejende grad driver virksomheden, som skattepligtig indkomst og personlig indkomst hos denne. Det overførte beløb må dog ikke stå i åbenbart misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats i erhvervsvirksomheden. Grundbeløbet på 117.300 kr. reguleres efter § 20 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven).

Stk. 4. Ved beregningen af den del af overskuddet, der efter stk. 3 overføres til den anden ægtefælle, opgøres virksomhedens overskud efter reglerne for opgørelsen af skattepligtig almindelig indkomst med tillæg af renteudgifter og kurstab på fordringer og gæld og med fradrag af rente- og udbytteindtægter, herunder skattegodtgørelse efter § 17 A i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., samt kursgevinster på fordringer og gæld, som indgår i opgørelsen af dette overskud.

Stk. 5. Den skattepligtige indkomst og den personlige indkomst efter stk. 1 nedsættes med det beløb, der overføres til den medarbejdende ægtefælle efter stk. 3.

Stk. 6. Er samlivet mellem ægtefællerne ophørt i løbet af indkomståret, medregnes den i stk. 1 nævnte indkomst fra virksomheden indtil samlivets ophør ved indkomstopgørelsen for den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden. Hvor der efter § 13 eller § 20 C, stk. 1, 2. pkt., foretages indkomstansættelse af den længstlevende ægtefælle, skal den i stk. 1 nævnte indkomst fra virksomheden indtil dødsfaldet medregnes ved indkomstopgørelsen for den ægtefælle, der i overvejende grad har drevet virksomheden. I de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde finder stk. 3-5 ikke anvendelse.«

4. Afsnit IV ophæves.

Beregning af indkomst- og formueskatten samt fradrag i den beregnede indkomstskat Medarbejdende ægtefælle

§ 35. Indkomstskatten for personer beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst efter skalaer, der fastsættes ved lov.

Stk. 2. Indkomstskatten for dødsboer beregnes med en procent, der fastsættes ved lov. Indkomstskatten beregnes af summen af den skattepligtige almindelige og særlige ind-

komst, efter at denne er nedsat med bofradraget efter § 38. Af indkomstskatten tilfalder $\frac{1}{3}$ den kommune, hvortil afdøde efter § 2 i loven om kommunal indkomstskat svarede kommuneskat på dødsfaldets tidspunkt. Findes ingen sådan kommune, tilfalder andelen af skatten den kommune, hvori boets indkomstansættelse finder sted. Når afdødes skat af almindelig og særlig indkomst i det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, afgøres endeligt efter § 14, stk. 1, eller § 15 med betalingen af foreløbige skatter, tilfalder $\frac{1}{3}$ af disse beløb den kommune, som er berettiget til andel i indkomstskatten af dødsboet.

Stk. 3. Omfatter indkomstansættelsen for en person en kortere periode end 1 år, omregnes den ansatte skattepligtige indkomst således, at den kommer til at svare til et helt års indkomst. Skatten beregnes af denne indkomst, og de beregnede skatter nedsættes efter § 36 under anvendelse af fradrag som omhandlet i §§ 37 og 37 B-37 C. Indkomstskat svares derefter med lige så stor en del af de nedsatte skattebeløb, som indkomsten i perioden udgør af helårsindkomsten.

§ 35 A. Når ægtefæller er samlevende i hele indkomståret og dette omfatter en periode af et helt år, beregnes indkomstskatten efter stk. 2-6.

Stk. 2. For den af ægtefællerne, der har den største arbejdsindkomst, beregnes indkomstskatten på grundlag af dennes skattepligtige indkomst.

Stk. 3. For den af ægtefællerne, der har den mindste arbejdsindkomst, beregnes skatten af arbejdsindkomsten og formueindkomsten hver for sig. Formueindkomsten lægges til eller, hvis den er negativ, trækkes fra i den anden ægtefælles skattepligtige afrundede indkomst. Forskellen mellem skatten af denne ægtefælles skattepligtige indkomst og skatten af den således regulerede indkomst udgør skatten eller skatnedsættelsen vedrørende formueindkomsten. Skatten af arbejdsindkomsten og formueindkomsten udgør den samlede indkomstskat. Ved beregningen anses nedslag efter lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m.v. fortrinnsvis for foretaget i renteindtægt.

Stk. 4. Overstiger negativ formueindkomst efter stk. 3 den anden ægtefælles skattepligtige indkomst, fradrages det overskydende beløb i ægtefællens egen arbejdsindkomst.

Stk. 5. Hvis ægtefællerne ikke har arbejdsindkomster, eller hvis de har lige store arbejdsindkomster, anvendes stk. 2 på den ægtefælle, der har den største formueind-

komst, og stk. 3 på den ægtefælle, der har den mindste formueindkomst.

Stk. 6. Bliver den samlede indkomstskat efter stk. 3-4 negativ, fragår beløbet i den anden ægtefælles indkomstskat.

Stk. 7. Hvis den i stk. 3 nævnte formueindkomst eller den i stk. 5 nævnte mindste formueindkomst ikke overstiger 1.000 kr., beregnes skatten af den skattepligtige indkomst uden anvendelse af reglerne i stk. 3, 4 og 6. Det samme gælder, hvis formueindkomsten er negativ og underskuddet ikke overstiger 1.000 kr.

§ 36. De beregnede indkomstskatte m.v. for personer nedsættes med fradrag som omhandlet i §§ 37 og 37 B-37 C. Nedsættelsesreglen gælder for indkomstskat til staten, kommunen og amtskommunen, kirkelige afgifter, folkepensionsbidrag og bidrag til dagpengefonden, jfr. dog § 5, stk. 1, i lov om kommunal indkomstskat og § 8 i lov om udskrivning af skat til amtskommunen. De nævnte indkomstskatte m.v. nedsættes hver for sig med en procentdel af persondragets grundbeløb, reguleret efter § 37, stk. 1 og 5. Ved nedsættelsen anvendes samme procent som ved beregningen af den pågældende indkomstskat m.v. i den skattepligtiges skattekommune. Ved nedsættelsen af indkomstskatte til staten skal procenten dog svare til den laveste beskatningsprocent efter skatteskalaen i udskrivningslovens § 3, stk. 1, ganget med 1/100 af udskrivningsprocenten for det pågældende kalenderår.

§ 37. Ved nedsættelsen efter § 36 af skatten for personer, som er skattepligtige efter § 1, anvendes et personfradrag. Personfradragets grundbeløb, som er 17.900 kr., reguleres efter udskrivningslovens § 4.

Stk. 2. I det omfang en gift person, der er samlevende med ægtefællen ved indkomstårets udløb, ikke kan udnytte sit personfradrag, benyttes den ikke udnyttede del af fradraget til nedsættelse af den anden ægtefælles skatter.

Stk. 3. Dør en ugift person, skal den slutskat, der beregnes for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet, nedsættes efter § 36 under anvendelse af et personfradrag. Hvis afdøde var gift ved dødsfaldet, anvendes to personfradrag. Reglerne i stk. 2 anvendes ikke.

Stk. 4. Den skat, der beregnes for længstlevende for det indkomstår, hvori ægtefælens dødsfald har fundet sted, nedsættes efter § 36 under anvendelse af to personfradrag. Reglerne i stk. 2 anvendes ikke. Foretages der efter § 13 eller § 20 C, stk. 1, 2. pkt., skatteberegning på grundlag såvel af afdødes

som af den længstlevende ægtefælles indkomst, skal skatten ifølge hver af skatteberegningerne nedsættes efter § 36 under anvendelse af et personfradrag. I det omfang, et personfradrag ikke kan udnyttes til nedsættelse af skatten vedrørende den ene skatteberegning, anvendes det til nedsættelse af skatten vedrørende den anden skatteberegning. Ministeren for skatter og afgifter giver nærmere regler om tilfælde, hvor det er personfradraget vedrørende afdødes indkomst, der ikke kan udnyttes fuldt ud. Hvis skifte af afdødes bo er påbegyndt i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, og længstlevende ved udløbet af det nævnte indkomstår lever sammen med en ny ægtefælle, anvendes dog kun et personfradrag ved nedsættelsen af den længstlevendes skatter.

Stk. 5. For personer, som ved udgangen af det kalenderår, hvori skatten betales, opfylder aldersbetingelsen for at modtage folkepension, eller i henhold til lov om invalidepension og førtidspension m.v. modtager eller får forskud på pensionen eller modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg, nedsættes de beregnede skatter under anvendelse af et personfradrag, hvis grundbeløb er 17.500 kr. Er den skattepligtige ved indkomstårets udløb ikke samlevende med en ægtefælle, eller er ægteskab indgået i indkomstårets løb, udgør grundbeløbet dog 32.100 kr. Reglen i 2. pkt. gælder tillige for kvinder, der ved udgangen af kalenderåret 1984 var enlige og fyldt 62 år. De nævnte grundbeløb reguleres efter udskrivningslovens § 4.

Stk. 6. Dør en person, der ikke lever sammen med en ægtefælle, og som er omfattet af stk. 5, skal den slutskat, der beregnes for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet, nedsættes under anvendelse af et personfradrag efter stk. 5.

Stk. 7. De beregnede skatter m.v. for personer, der efter § 2 er skattepligtige af indtægter som omhandlet i § 43, stk. 1 og stk. 2, litra b, c, d og f, nedsættes under anvendelse af et personfradrag efter stk. 1 eller efter stk. 5, 1. pkt., såfremt den skattepligtige opfylder betingelserne herfor. Hvis den skattepligtige ved indkomstårets udløb er ugift eller i indkomstårets løb har indgået ægteskab og endvidere ved udgangen af det kalenderår, hvori skatten betales, opfylder aldersbetingelsen for at modtage folkepension og førtidspension m.v. modtager eller får forskud på pension eller modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg, nedsættes de beregnede skatter under anvendelse af et personfradrag efter stk. 5, 2. pkt. Stk. 5, 2. pkt., anvendes tillige for kvinder, der ved udgan-

gen af kalenderåret 1984 var enlige og fyldt 62 år. Er den skattepligtige gift ved udløbet af indkomståret, nedsættes de beregnede skatter under anvendelse af yderligere et personfradrag, såfremt ægtefællen ikke har opnået en skattnedsættelse gennem personfradrag. Dette yderligere personfradrag beregnes efter stk. 1 eller efter stk. 5, 1. pkt., såfremt ægtefællen opfylder betingelserne herfor. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndigder dertil, indrømme personer, som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra a), b) og e), nedsættelse i videre omfang end anført foran, dog ikke med større beløb, end der tilkommer personer, som er skattepligtige efter § 1.

§ 37 A. Hvis ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udgang, begge har deltaget i væsentligt omfang i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, skal indkomsten fra denne beskattes hos den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden. Endvidere påhviler formueskattepligten vedrørende virksomheden denne ægtefælle. Såfremt ægtefællerne anmoder herom, overføres indtil 50 pct., dog højst 89.000 kr., af virksomhedens overskud, opgjort efter stk. 2, til den anden ægtefælle som indkomst hos denne. Det overførte beløb må ikke stå i åbenbart misforhold til den medarbejdende ægtefælles arbejdsindsats i erhvervsvirksomheden. Den skattepligtige indkomst efter 1. pkt. nedsættes med det overførte beløb. Indkomstbeløbet på 89.000 kr. reguleres efter udskrivningslovens § 4.

Stk. 2. Overskuddet opgøres efter reglerne for opgørelsen af skattepligtig indkomst med tillæg af renteudgifter og valutakurstab og med fradrag af rente- og udbytteindtægter, herunder skattegodtgørelse efter § 17 A i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v., samt valutakursgevinst, som indgår i opgørelsen af dette overskud.

Stk. 3. Er samlivet mellem ægtefællerne ophørt i løbet af indkomståret, beskattes den af ægtefællerne, der i overvejende grad har drevet virksomheden, af indkomsten fra denne indtil samlivets ophør. Hvor der efter § 13 eller § 20 C, stk. 1, 2. pkt., foretages ansættelse af den længstlevende ægtefælle, skal indkomsten fra virksomheden i tiden indtil dødsfaldet beskattes hos den ægtefælle, der i overvejende grad har drevet virksomheden. I de i 1. og 2. pkt. nævnte tilfælde finder reglerne i stk. 1, 3., 4. og 5. pkt., ikke anvendelse.

§ 37 B. Vedkommende ligningskommission – i København og på Frederiksberg ved-

kommende skattedirektorat – kan tillade, at de beregnede skatter for en person, der er skattepligtig efter § 1, og som ikke ved indkomstårets udgang lever sammen med en ægtefælle, nedsættes under anvendelse af to personfradrag, når han godtgør, at han har børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 17 år og er under uddannelse. Det er dog en betingelse, at barnet i indkomståret i overvejende grad forsørges af den skattepligtige. Amtsligningsrådet kan ændre de af ligningskommissionen i henhold til foranstående truffne afgørelser. Ligningsrådet kan ændre de af amtsligningsrådet og af skattedirektoraterne for København og Frederiksberg truffne afgørelser.

§ 37 C. Hvis den skattepligtige i indkomståret har modtaget ydelser efter kapitel 9 og 10 i lov om social bistand, nedsættes hans personfradrag, herunder eventuelt overført fradrag efter § 37, stk. 2. Nedsættelsen skal udgøre en så stor del af personfradraget, som svarer til forholdet mellem de modtagne ydelser efter bistandslovens kapitel 9 og 10 og disse ydelser med tillæg af den skattepligtige indkomst. Nedsættelsen kan dog ikke udgøre et større beløb end ydelserne. Ydelser til samlevende ægtefæller henføres ved denne beregning til den ægtefælle, der har den højeste skattepligtige indkomst. Ydelser efter bistandslovens § 42 henføres dog til den ægtefælle, de er ydet til.

Stk. 2. Efter udløbet af hvert kalenderår skal de sociale myndigheder underrette skattemyndighederne om de ydelser efter bistandslovens kapitel 9 og 10, som er udbetalt i årets løb, samt give oplysning om, hvem der har modtaget ydelserne. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter nærmere regler herom. Modtageren af en sådan ydelse skal have underretning om de oplysninger, der afgives om ham.

§ 38. Ved beregning af indkomstskat for dødsboer, der er skattepligtige efter § 1, nr. 6, eller § 2, stk. 1, litra a), b), d) og e), indrømmes der i den ansatte skattepligtige indkomst et bofradrag, som fastsættes ved lov. Skiftes et fællesbo og afdødes særeje samtidig, tilkommer der hvert af boerne halvt bofradrag.

Stk. 2. Er boet kun skattepligtigt i en del af et år, indrømmes bofradrag med en tolvtedel for hver måned, ved hvis begyndelse skattepligt har foreligget.

§ 39. Formueskat til staten af personer og dødsboer udskrives efter en skala, der fastsættes ved lov. Skatten beregnes af den ansatte skattepligtige formue. For gifte personer

beregnes formueskatten på grundlag af deres samlede formue, hvis de er samlevende i hele indkomståret og dette omfatter en periode af et helt år. Den beregnede formueskat fordeles forholdsmæssigt mellem dem efter størrelsen af deres formue.

Stk. 2. Har formueskattepligt kun foreligget i en del af et år, svares formueskat alene med så stor en del af helårsskatten, som forholdsmæssigt svarer til det antal dage af året, hvori skattepligten har bestået.

5. I § 40, 1. pkt. og § 41, stk. 1, 1. pkt., ændres »folkepensionsbidrag« til: »virksomhedsskat«.

§ 40. Opkrævning af indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter sker for personer i overensstemmelse med reglerne i dette afsnit. Udbytteskat af aktieudbytte m.v. opkræves efter reglerne i afsnit VI.

§ 41. Indkomstskat til staten, formueskat, folkepensionsbidrag, kommunal og amtskommunal indkomstskat samt kirkelige afgifter tilsvares i løbet af indkomståret med foreløbige beløb. Dette sker enten ved indeholdelse i skattepligtig indkomst efter reglerne i §§ 43-49, ved indeholdelse i aktieudbytte m.v. efter reglerne i afsnit VI eller ved betaling i henhold til skattebillet. For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, tilsvares de foreløbige beløb for et givet indkomstår i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 2. ---

6. I § 48, stk. 4, sidste pkt., og i § 50, stk. 2, ændres »fradrag efter §§ 37 og 37 B-37 C i de beregnede skatter« til: »personfradrag efter §§ 9-12 i lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven)«.

§ 48.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Skattemyndighederne drager omsorg for, at det på skattekort og bikort anføres, med hvilken procent indeholdelse skal foretages. Indeholdelsesprocenten fastsættes under hensyn til den skattepligtiges forventede indkomstforhold. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte regler om op- eller nedrundning af de beregnede indeholdelsesprocenter, som dog i intet tilfælde må forhø-

jes eller nedsættes med mere end 1,5. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter endvidere regler om, hvorledes der ved beregningen af skattekortets fradragsbeløb og indeholdelsesprocenten skal tages hensyn til den skattepligtiges fradrag efter §§ 37 og 37 B-37 C i de beregnede skatter.

Stk. 5-9. ---

§ 50. ---

Stk. 2. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter regler om, hvorledes der ved beregningen af den foreløbige skat af B-indkomst tages hensyn til den skattepligtiges fradrag efter §§ 37 og 37 B-37 C i de beregnede skatter.

7. I § 51 A indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse, når det må forventes, at den skattepligtige vil foretage indskud eller hæve på en virksomheds konto for opsparet overskud, jfr. § 10, stk. 2-3, og § 13, stk. 1, i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven)«.

§ 51 A. Må det forventes, at den skattepligtige vil erhverve aktieudbytte m.v., hvori der indeholdes udbytteskat efter afsnit VI, tages der ved fastsættelsen af grundlaget for opkrævning af A-skat eller B-skat hensyn hertil, således at den samlede foreløbige skat så vidt muligt kommer til at svare til den forventede slutskat. Selv om den skattepligtige ikke i øvrigt skal svare B-skat, kan et eventuelt yderligere beløb af foreløbig skat opkræves ved skattebillet.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, når det må forventes, at den skattepligtige vil erhverve aktieudbytte m.v., hvortil der indrømmes skattegodtgørelse som nævnt i § 67 A, stk. 1.

8. I § 60, stk. 1, indsættes som *litra f*:

»f) Beløb efter § 10, stk. 3, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 3.-5. pkt., i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteloven)«.

9. I § 60, stk. 2, ændres »d) og e)« til: »d), e) og f)«.

§ 60. I den slutskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuel skattegodtgørelse

som nævnt i § 67 A, stk. 1, modregnes nednævnte beløb vedrørende samme år:

- a) Foreløbige skattebeløb, som er indeholdt i A-indkomst, der skal medregnes ved den skattepligtiges ansættelse til slutskat.
- b) Foreløbige skattebeløb, som har skullet indbetales efter § 68.
- c) Foreløbige skattebeløb, som har skullet betales i henhold til skattebillet.
- d) De i § 67, stk. 1, 1. pkt., nævnte beløb.
- e) Beløb, som den skattepligtige har indbetalt i henhold til § 59.

Stk. 2. For personer, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, modregnes de i stk. 1, litra c), d) og e), nævnte beløb samt

- a) foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, er indeholdt i A-indkomst,
- b) foreløbige skattebeløb, som i løbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for, har skullet indbetales efter § 68.

Stk. 3-4. ---

10. I § 64, indsættes efter stk. 6 som et nyt stk.:

»*Stk. 7.* Staten afregner over for kommunen en andel af virksomhedsskatten efter § 10, stk. 2, i lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (Virksomhedsskatteoven), der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af den del af virksomhedernes overskud, hvoraf der skal betales virksomhedsskat. Ved afregningen af slutskatten skal kommunen betale staten et beløb, der beregnes med udskrivningsprocenten for kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter af beregningsgrundlaget for den virksomhedsskat, der efter § 10, stk. 3, og § 13, sk. 1, i den nævnte lov fradrages i de skattepligtige slutskatter.«

Stk. 7 bliver herefter *stk. 8*.

11. I § 64, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, indsættes efter »stk. 1-5«: »og *stk. 7*«.

§ 64. Staten afregner over for den enkelte kommune den del af slutskatterne, der udgør kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

Stk. 2. Den enkelte kommune kan forlange, at der ved begyndelsen af hver måned af statskassen udbetales den et beløb til foreløbig dækning af kommunal indkomstskat og

kirkelige afgifter. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det for kommunen til enhver tid gældende overslag udgør dens indtægt ved indkomstskat og kirkelige afgifter af personer.

Stk. 3. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter, der opgøres ved beregning af slutskat for det foregående kalenderår, et større beløb end summen af de månedlige beløb, der efter *stk. 2* er udbetalt til kommunen i det pågældende kalenderår, udbetaler statskassen forskelsbeløbet til kommunen efter følgende regler:

- a) Overstiger forskelsbeløbet ikke 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter *stk. 2* er udbetalt til kommunen i det foregående kalenderår, udbetales det samlede forskelsbeløb den 1. november i det år, hvori slutskatten beregnes.
- b) Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af summen af de månedlige beløb, der efter *stk. 2* er udbetalt til kommunen i det foregående kalenderår, udbetales der den 1. november et til de nævnte 3 pct. svarende beløb. Den resterende del af det samlede forskelsbeløb udbetales med 1/36 pr. måned, første gang ved begyndelsen af januar måned i det kalenderår, som følger efter det år, hvori slutskatten beregnes. Til det beløb, der udbetales med 1/36 pr. måned, ydes et tillæg på 12 pct.

Stk. 4. Udgør de kommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter et mindre beløb end summen af de udbetalte månedlige beløb, modregnes forskelsbeløbet med eventuelt tillæg efter 2. pkt. snarest muligt fra den 1. november i det år, hvori slutskatten beregnes, i de månedlige beløb, der tilkommer kommunen efter *stk. 2*. Overstiger forskelsbeløbet 3 pct. af de udbetalte månedlige beløb, forhøjes det med et tillæg, der beregnes af den overskydende del af forskelsbeløbet med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli 2 år forud for det år, hvori slutskatten beregnes. En kommune kan nedsætte det udbetalte forskudsbeløb vedrørende kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter ved senest den 1. december i det pågældende kalenderår til statskassen at indbetale et beløb, der fragår ved beregning af forskelsbeløbet efter 1. pkt.

Stk. 5. Den 1. november hvert år sker der endvidere afregning af de beløb af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, bevillingsmæssig eftergivelse, uerholdelighed eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning. De her nævnte skattebeløb afregnes med et tillæg af 6 pct.

for hvert år, der er forløbet efter den i stk. 3 og 4 nævnte 1. november. Medfører afgangsførelsen ved bevillingsmæssig eftergivelse eller uerholdelighed af skattebeløb for år, hvortil der er overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, at der foreligger udækkede beløb af sådan restskat m.v., bærer den eller de kommuner, der er berettiget til kommunal indkomstskat for det år, hvortil restskatten m.v. er overført, en forholdsmæssig andel af tabet.

Stk. 6. Kommunens andel af indkomsts-katten af dødsboer afregnes af staten samtidig med afregningen efter stk. 3-5.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår amtskommuner og amtskommunal indkomsts-kat.

12. I § 89 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »lov om invalidepension og førtidspension m.v.« til: »lov om social pension«.

13. I § 89 A, stk. 1, 2. pkt., ændres »§ 37, stk. 5, 2. pkt., jfr. 3. pkt.« til: »lov om indkomsts-kat og formueskat for personer m.v. (Personskatteloven) § 10, stk. 2, 2. pkt., jfr. § 26, stk. 2«.

§ 89 A. Personer, som ved udgangen af det kalenderår, hvori skatten betales, opfylder aldersbetingelsen for at modtage folkepension eller i henhold til lov om invalidepension eller førtidspension m.v. modtager eller får forskud på pension eller modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetil-læg, og personer, der på dette tidspunkt er samlevende med en ægtefælle, der opfylder en af disse betingelser, kan, hvis der i deres formue ved udgangen af det pågældende indkomstår indgår værdien af en fast ejendom, der helt eller delvis benyttes til bolig for ejeren, jfr. stk. 3, efter begæring få henstand med betaling af den del af formueskat-ten, der vedrører ejerboligen, efter reglerne i stk. 2-7. Henstand efter 1. pkt. kan tillige ydes til kvinder, hvis personfradrag beregnes med grundbeløb efter § 37, stk. 5, 2. pkt., jfr. 3. pkt. Begæring skal indgives til lignings-myndighederne senest 4 uger efter, at den skattepligtige har modtaget underretning om slutskatteberegningen.

Stk. 2-8. ---

14. I § 91 ændres »den skattepligtige indkomst« til: »skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst«.

§ 91. Når skattepligten ophører for en person, som anvender et forskudt indkomst-år, der udløber inden udgangen af det kalen-derår, som det træder i stedet for, foretages opgørelsen af den skattepligtige indkomst og skatteberegningen efter reglerne i §§ 92-95.

15. I § 94, stk. 1., indsættes efter 1. pkt.: »Omregningen foretages såvel for den skattepligtige indkomst som for den personlige indkomst og kapitalindkomsten«.

16. § 94, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. På grundlag af de opgjorte hel-årsindkomster beregnes helårsskat efter reg-lerne i §§ 6-9 i lov om indkomsts-kat og for-mueskat for personer m.v. (Personskatteloven). Af de herefter beregnede skatter betales så stor en del, som svarer til forholdet mel-lem delårsbeløbene og helårsbeløbene.«

§ 94. Den efter §§ 92-93 opgjorte ind-komst omregnes således, at den kommer til at svare dels til et års indkomst, dels til ind-komsten i en delperiode. Delperioden skal være af samme længde som perioden fra be-gyndelsen af det kalenderår, hvori skatteplig-ten ophørte, til ophørstidspunktet. Ved disse beregninger fremkommer henholdsvis helår-sindkomsten og delårsindkomsten.

Stk. 2. Derefter beregnes skatten af helår-sindkomsten. Skatten nedsættes efter § 36 under anvendelse af fradrag efter §§ 37 og 37 B-37 C. Af den således nedsatte indkomst-skat betales en så stor del, som svarer til for-holdet mellem delårsindkomsten og helår-sindkomsten.

17. § 95, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. På grundlag af de opgjorte regu-lerede helårsindkomster beregnes helårsskat efter §§ 6-9 i lov om indkomsts-kat for perso-ner m.v. (Personskatteloven). Af de beregne-de skatter betales så stor en del, som svarer til forholdet mellem de regulerede delårsbe-løb og de regulerede helårsbeløb.«

§ 95.

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Derefter beregnes skatten af den regulerede helårsindkomst. Skatten nedsættes efter § 36 under anvendelse af fradrag efter §§ 37 og 37 B-37 C. Af den således nedsatte indkomsts-kat betales en så stor del, som sva-

rer til forholdet mellem den regulerede delårsindkomst og den regulerede helårsindkomst.

18. I § 96, stk. 1, ændres »den skattepligtige indkomst« til: »skattepligtig indkomst, personlig indkomst og kapitalindkomst«.

19. § 96, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ophører skattepligten den 1. januar eller senere i det forskudte indkomstår, skal der for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, svares et helt års skat af de opgjorte helårsindkomster, henholdsvis de regulerede helårsindkomster. Herudover svares der for det kalenderår, hvori skattepligten er ophørt, på grundlag af helårsindkomsterne et skattebeløb, der udgør så stor en del af helårsskatterne, som svarer til forholdet mellem den ved skattepligtens ophør forløbne del af dette kalenderår og hele kalenderåret.«

§ 96. Når skattepligten ophører for en person, som anvender et forskudt indkomstår, der udløber efter udgangen af det kalenderår, det træder i stedet for, foretages opgørelsen af den skattepligtige indkomst og skatteberegningen efter reglerne i §§ 93-95.

Stk. 2. Ophører skattepligten den 1. januar eller senere i det forskudte indkomstår, skal det for det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, svares et helt års skat af den opgjorte helårsindkomst, hen-

holdsvis den regulerede helårsindkomst. Herudover svares der for det kalenderår, hvori skattepligten er ophørt, på grundlag af helårsindkomsten et skattebeløb, der udgør så stor en del af helårsskatten, som svarer til forholdet mellem den ved skattepligtens ophør forløbne del af dette kalenderår og hele kalenderåret.

20. § 100, sidste pkt., affattes således:

»Den af helårsindkomsterne, henholdsvis de regulerede helårsindkomster, og af formuen ved udgangen af den pågældendes indkomstår beregnede skat svares med beløbet for et år.«

§ 100. For det kalenderår, hvori ægteskabet er indgået, ansættes indkomsten på grundlag af det hidtil anvendte indkomstår. Hvor bestemmelsen i § 99 medfører, at en ægtefælle ophører med at anvende forskudt indkomstår, ansættes indkomsten for det indkomstår, der træder i stedet for det kalenderår, hvori ægteskabet indgås, på grundlag af en opgørelse af indkomsten i perioden fra det forskudte indkomstårs begyndelse til udgangen af kalenderåret. Reglerne i §§ 94-95 om omregning af indkomsten til et års indkomst forinden skatteberegningen finder tilsvarende anvendelse. Den af helårsindkomsten, henholdsvis den regulerede helårsindkomst, og af formuen ved udgangen af den pågældendes indkomstår beregnede skat svares med beløbet for et år.